600/00

Den 28. august 2000 blev i sag nr. 52.161:

xxxx xxxxx
xxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Arvingerne efter nu afdøde forsikringstager, som havde ulykkesforsikring i Codan Forsikring, påstår selskabet pligtig at anerkende, at forsikringstageren afgik ved døden som følge af et ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning til boet med henvisning til, at forsikringstageren afgik ved døden som følge af sygdom.

Den 79-årige forsikringstager var den 28/5 1999 involveret i en færdselsulykke, og af politirapporten fremgår bl.a.: ”Umiddelbart efter den telefoniske anmeldelse her til stationen blev pa P.R. og undertegnede sendt til uheldsstedet, hvortil der var sendt en ambulance. Fra anm. forlød, at en ældre mand, formentlig grundet pludselig opstået sygdom var kørt ind i Combus linie 122. Ved vor ankomst til uheldsstedet kl. 0835 traf vi anm. / vidnet L. og part 2 der oplyste, at part 1 i den tilkaldte ambulance, der var en lægeambulance, var kørt til Aarhus Kommunehospitals Skadestue. … Vidnet L. forklarede, at han umiddelbart før uheldet skete førte sin personbil SY… ad Grenåvej i sydvestlig retning. Under kørslen ad Grenåvej, som foregik med en hastighed af ca. 50 km/t, var afh. placeret i 1. vognbane. Foran afh. kørte part 1 ligeledes i 1. vognbane med en ha-

stighed der var en anelse langsommere – måske 45 km/t. Afh. bemærkede, at part 1 kørte frem i krydset Grenåvej / Ravnsøvej mod grønt lys med uændret hastighed. Afh. bemærkede, at part 1.s personbil i forbindelse med indkørsel i krydset trak mod højre, hvilket havde tilfølge, at han med angivet hastighed kørte direkte imod part 2.s bus bagende. Efter uheldet, var afh. behjælpelig i forhold til part 1, ligesom han med sin mobiltelefon via 112 foranledigede Falck til stedet. Det var afh.s opfattelse, at det var pludseligt opstået sygdom der var årsag til uheldet. Part 1 var ved fuld bevidsthed, men på trods af det svarede han ikke på spørgsmål stillet af afh. … Overlæge L.B., Aarhus Kommunehospitals Skadestue, oplyste ved vores personlige henvendelse kl. 0930, at part 1 var indbragt til hospitalet i bevidstløs tilstand, idet læge fra ambulancepersonale havde bedøvet ham. Ved undersøgelse i skadestuen er det konstateret, at part 1 som følge af uheldet havde brækket 4 ribben i højre side, ligesom han havde pådraget sig brud på højre håndled. Overlæge B. oplyste videre, at part 1 netop var på vej til røntgen og scanning."

Den 1/6 1999 afgik forsikringstageren ved døden.

Af obduktionserklæringen fremgår bl.a.: "*Resumé og konklusion:* Ved obduktionen af den 79-årige mand fandtes følgende læsioner: Blodunderløbne mærker på brystkassen med underliggende brud af 3.-9. højre ribben, sår på ydersiden af højre underarm med underliggende brud af højre albueben samt kvæstningssår på venstre håndryg. Undermundsprotese var knækket. Af sygdomsforandringer fandtes svær forkalkning af hjernens pulsårer med frisk vævshenfald i hjernestammen, lillehjernen, storhjernens nakkelapper og højre isselap samt ældre vævshenfaldsområder i storhjernen svarende til de basale hjernekerner og ved venstre forhorn. Der var formindskelse af storhjernebarken. Endvidere fandtes svær forkalkning af hjertets kranspulsårer med bindevævsar i venstre hjertekammers forvæg, svær forkalkning af legemspulsåren, svær forkalkning af nyrepulsårerne med nyreformindskelse, svær forkalkning af pulsårerne til benene med sår på højre storetå og højre 4. tå, blodopstemning i lungerne samt væskeansamling i lungehuler og i bughulen, henflydende milt samt forstørret blærehalskirtel med blærevægsfortykkelse. Galdeblæren var operativt fjernet. Det er oplyst, at nu afdøde var på vej til sygehuset i egen bil, da han umotiveret trækker mod højre og kører op bag i en holdende bus. På sygehuset udvikles tegn på omfattende vævshenfald i hjernestammen, og

døden indtræder efter 3½ døgn. Dødsårsagen må antages at være omfattende frisk vævshenfald i hjernestamme, lillehjerne og storhjerne. Nu afdøde led af svær åreforkalkning, herunder svær åreforkalkning af hjernen og hjertets pulsårer. Ud fra det oplyste forekommer det sandsynligt, at nu afdøde som følge heraf kan have fået et ildebefindende, og derfor er kørt op i den holdende bus. Ved sammenstødet pådrog han sig højresidige ribbensbrud, hvilket kan have været medvirkende dødsårsag hos denne i forvejen alvorligt sygdomssvækkede ældre mand."

I skrivelse af 12/10 1999 afviste selskabet at yde forsikringsdækning med den ovenfor nævnte begrundelse.

I klageskemaet af 6/1 2000 til nævnet har klageren bl.a. anført: "..(Forsikringstageren) kørte bil dagligt og var i april kommet hjem fra 2 måneders ferie i Thailand. ..(Forsikringstageren) led af gammelmands sukkersyge og dårligt blodomløb i det ene ben og var blevet behandlet for dette på Randers Kommunehospital. Det skal tilføjes at han selv kørte til disse undersøgelser fra sit hjem. Kommunehospitalet havde henvist ..(forsikringstageren) til yderligere undersøgelser i Århus og det var på vej til disse undersøgelser at ulykken skete. Det er min opfattelse, at ..(forsikringstageren) var en velfungerende mand på 79 år, og sandsynligheden for et ildebefindedende må efter min opfattelse betragtes som spekulation og ikke facts. Det i obduktionsrapporten nævnte ribbensbrud, den brækkede kæbe og de øvrige stød, som ulykken forårsagede, har givetvis været medvirkende dødsårsag. Derfor må dødsfaldet skyldes en ulykke og ikke 'tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom'. Det er min opfattelse, at såfremt ..(forsikringstageren) ikke havde haft den pågældende trafikulykke ville han fortsat være i live og derfor er det uacceptabelt, at Codan søger at undgå sine forpligtelser gennem spekulationer om hvilke sygdomme der muligvis teoretisk kunne have været medvirkende til dødsfaldet. Ulykkesforsikringen er tegnet hos Codan med ikrafttræden den 1. december 1996. På daværende tidspunkt var ..(klageren) 77 år gammel. Når et forsikringsselskab tegner ulykkesforsikringer med så gamle mennesker, må selskabet allerede på tegningstidspunktet kunne forudse, at der kan opstå ulykkestilfælde, der i et vist omfang kan have årsagssammenhæng med alderdomssvækkelse. Jeg finder det uetisk, at et forsikringsselskab tegner sådanne forsikringer, og derefter i konkrete skadesituationer forsøger at unddrage sig udbetaling af forsikringssummer. I forbindelse med

Nævnets vurdering af sagen henviser jeg til Ankenævnskendelse i sag nr. 43.736 – 1. september 1997 samt Højesterets dom af 6. marts 1997 i sag fra Ø.L.D. af 10. marts 1995 Sag: 7. afd., nr. B 2717-91, som vi mener underbygger vor sag."

I selskabets skrivelse af 10/3 2000 til nævnet hedder det bl.a.: "På baggrund af de objektive fund på ulykkesstedet og ved obduktionen, hvor det er en kendsgerning, at forsikrede pludseligt og uden udefra kommende årsag ændrer retning i et kryds og herefter uden at forsøge at bremse kører op bag i en holdende bus og der efterfølgende findes frisk vævshenfald i hjernen, men ingen tegn på, at forsikrede ved sammenstødet har slået hovedet, da der ikke er objektive fund af hovedlæsioner, er der alt overvejende grundlag for at konkludere at uheldet skyldtes pludseligt opstået sygdom, som f.eks. et ildebefindende. Det fremgår ligeledes af vidneudsagn, at forsikrede var ved bevidsthed, men ikke kontaktbar umiddelbart efter ulykken. At forsikrede ved ulykken brækker ribbenene og at dette kan have været medvirkende dødsårsag, er i denne sammenhæng uvæsentligt, da ulykkestilfældet med alt overvejende sandsynlighed enten direkte fremkaldes af en sygdom, der opstår inden ulykkens indtræden eller ulykken på baggrund af svær åreforkalkning udløser vævshenfaldet i hjernen. Herved omfattes ulykkestilfældet af undtagelsesbestemmelserne i forsikringsbetingelsernes § 4 pkt. 2 og 3."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**Hvad omfatter dødsfaldsdækningen ikke? 4. Forsikringssummen udbetales ikke ved:** … Dødsfald, når ulykkestilfældet skyldes sygdom. Dødsfald, der skyldes sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde."

Nævnet udtaler:

Det er klageren, der må sandsynliggøre, at forsikrede døde som følge af et ulykkestilfælde. Når henses til obduktionsrapporten og det i øvrigt oplyste finder nævnet det ikke sandsynliggjort, at forsikrede døde som følge af et ulykkestilfælde. Nævnet kan derfor ikke kriti-

sere, at selskabet på det foreliggende grundlag har afvist at yde forsikringsdækning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen